

Verhale van Antieke Wêrelde

Die Geheim van Keiser Qin se Graf

Die volle naam van China se eerste keiser was Qin Shi Huangdi, wat vertaal word as "die eerste keiser van Qin (China)". Qin het die Chinese samelewing getransformeer.

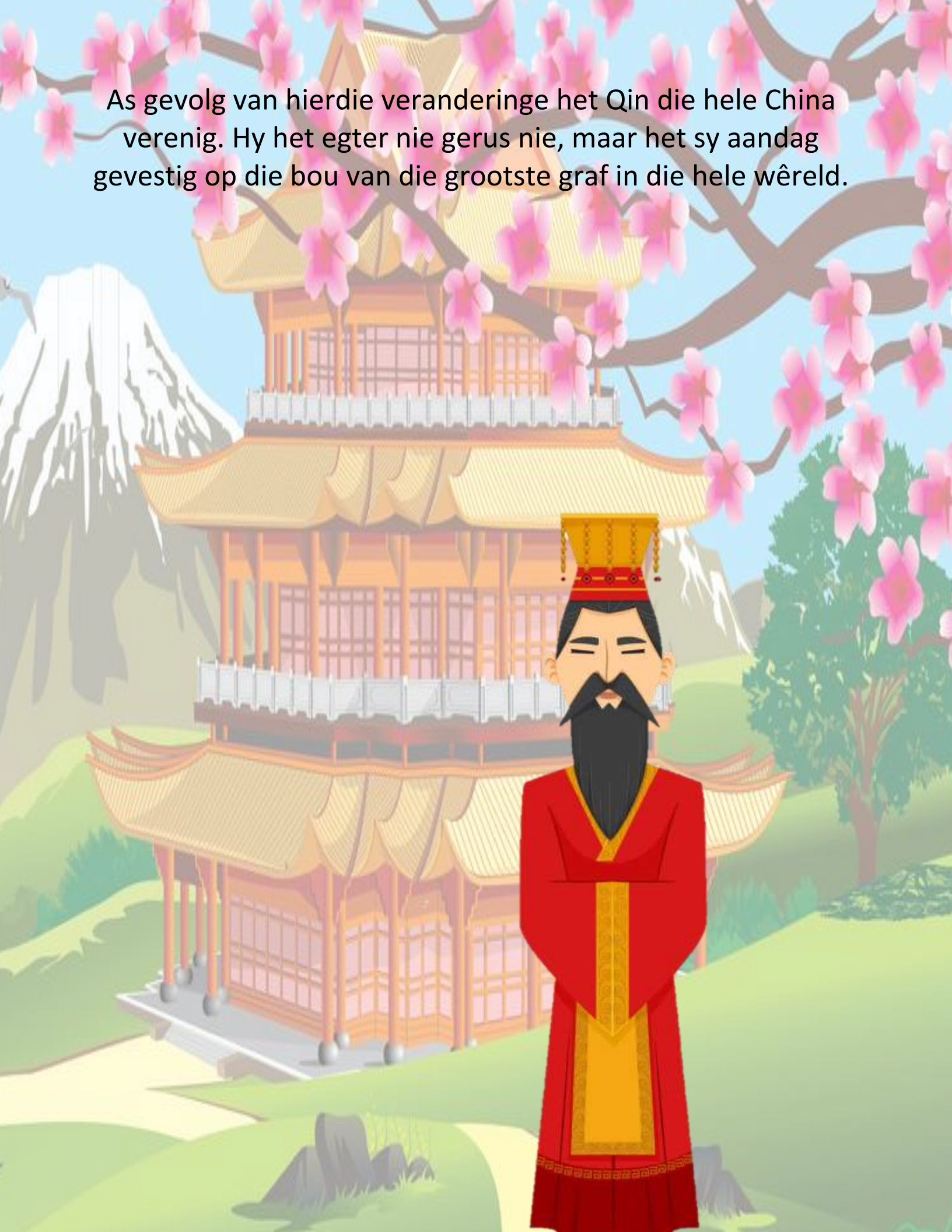
Voor hom het China uit verskeie strydende koninkryke bestaan, maar Qin wou oor die hele land heers. Om dit te bereik, het Qin en sy hoofminister, Li Si, 'n rewolusie in hul klein koninkryk gemaak.

Dieselfde wapens was aan alle soldate gegee om koste te verminder. Hy het die Chinese alfabet gestandaardiseer sodat sy mense met mekaar kon kommunikeer, ongeag van waar hulle vandaan gekom het. En hy het kanale en graanskure gebou om sy groeiende weermag te skuif en te voed.

As gevolg van hierdie veranderinge het Qin die hele China verenig. Hy het egter nie gerus nie, maar het sy aandag gevestig op die bou van die grootste graf in die hele wêreld.

Sowel as die Terracotta-weermag het hy ook die wêreld se grootste piramide gebou om sy graf te stoor. Volgens rekords het hy meer as 700 000 mense gemobiliseer om dit te bou! Qin was nie 'n man wat gelukkig was met die eenvoudige dinge in die lewe nie.

Dit is maklik vir stories van groot konings en koninginne om mettertyd oordrewe te raak, hul prestasies word legende. Blykbaar het werkers onder Qin se piramide 'n replika-model van China gebou. Qin se liggaam is in die middel van 'n kaart geplaas en riviere van kwik ('n spesiale vloeibare metaal wat die Chinese as die lewens eliksir beskou het) het in 'n herskepte see gevloei.

Dit klink te goed om waar te wees, maar niemand was in die graf sedert hy gesterf het nie. Uit respek vir hul keiser het die Chinese dit nie opgegrawe nie.

Wetenskaplike Guanyu Zhao het besef dit kan moontlik wees om uit te vind of die storie waar is sonder om 'n graaf grond te skuif. Vloeibare kwik kan maklik 'n gas word, so deur die lug rondom die piramide met spesiale lasers te skandeer, kan hulle dit probeer opspoor.

Soos dit geblyk het, het hulle wel verhoogde vlakke van kwik
bo die graf ontdek. Dit blyk dat hierdie verhaal van China se
legendariese eerste keiser waar kan wees!

Die Wonders van die Indus Vallei

Moderne Indië en Pakistan is ongelooflike lande, vol uiteenlopende kulture, tale en gelowe. Die vroegste van alle beskawings in hierdie streek was die Indusvallei-beskawing. Dit het sy hoogste omstreeks 2600 vC bereik en was een van die grootste Bronstydperk-kulture in die hele wêreld - groter as antieke Egipte en Mesopotamië saam!

Mooi Huise

As jy in tyd sou kon teruggaan, sou jy dalk die Indus vallei wou kies. Almal het mooi huise gehad - selfs diegene wat nie hoë status in die samelewing gehad het nie. Jy sou toilette, water en 'n badkamer met storte gehad het. Vir normale mense om toegang tot sulke geriewe te hê, was werklik uniek vir die tyd.

Vrugbare Valleie

Die Indusvallei se beskawing het sy naam gekry omdat dit aan die Indusrivier is (argeoloë is nie baie verbeeldingryk wanneer hulle aan name dink nie). Dit was 'n gebied van vrugbare grond, regtig goed vir boerdery. Die twee hoofstede was Mohenjo-Daro en Harappa.

Handel Juwele

Handel was die lewensbloed van die stede op die Indus. Hulle het selfs kolonies in ver lande gebou om kosbare hulpbronne te ontgin, soos lapis lazuli. Hulle het nie self hierdie blou klip gebruik nie, maar hulle het dit ontgin om handel te dryf met mense wat dit wel gebruik het.

Die Groot Bad

In die stad Mohenjo-Daro het die inwoners 'n groot bad gebou. Dit was uitgevoer met 'n draai. Was hulle kleedkamers? Kamers om te ontspan? Of was hulle klein kapelle om hulle gode te aanbid? Dit is moeilik om vir seker te sê.

Lewe op die Rivier

Reis op die riviere van Indië en Pakistan sou 'n byna daaglikse gebeurtenis in die Indusvallei gewees het. Handel, kommunikasie, vervoer – alles het om die rivier gedraai.

Vooraanstaande Vroue

Die antieke mense van die Indus vallei het baie standbeelde van vroue geskep. Sommige is ryklik geklee met juweliersware, ander wat duidelik speel of dans. Ons is nie seker presies wat dit beteken nie, maar dit is duidelik dat vroue 'n beduidende openbare rol in die samelewing gehad het.

Vegters

Argeoloë het lank gedebatteer hoe vreedzaam die lewe op die Indus was. Was die mense daar wilde vegters of vreedsame handelaars? Baie huise het spiese en byle bevat, wat waarskynlik nie gebruik was om koeke te bak nie.

Die Raaisels van Mohenjo-Daro

In 1919 het R.D. Banerji vir die Argeologiese Opname van Indië gewerk. Sy missie was om onbekende antieke terreine te vind en te identifiseer. Terwyl hy 'n gebied van wat nou sentraal Pakistan is, verken het, het hy 'n Boeddhistiese stupa gevind wat uit die jaar 300 nC dateer. 'n Stupa is 'n ronde gebou waar Boeddhiste die kosbare oorblyfsels van hul belangrikste monnike en leraars gebêre het.

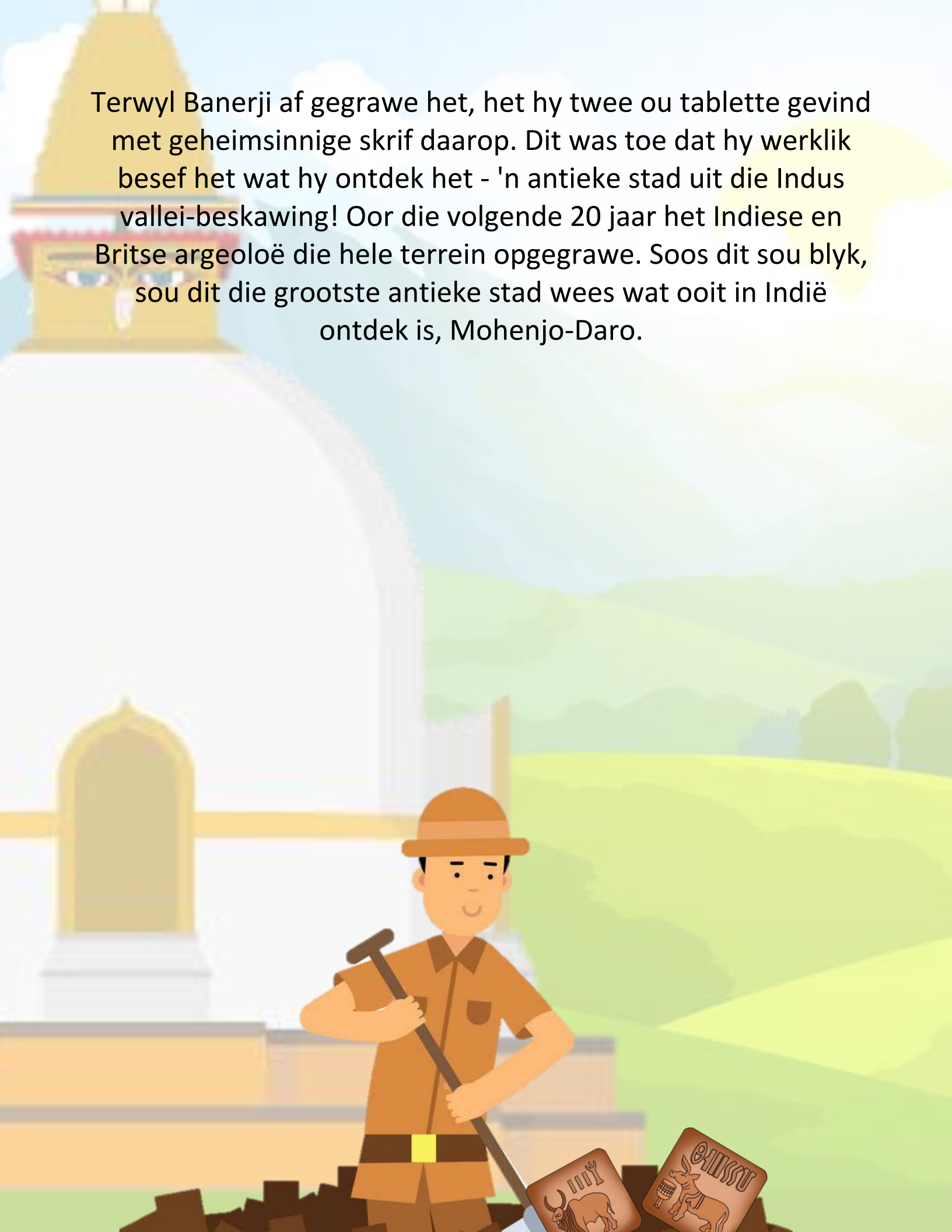
Banerji was 'n energieke en bekwame argeoloog. Terwyl hy 'n gebied verken het, het al hoe meer dinge vir hom begin uitstaan. Dit het gelyk of die stoepa gebou is op 'n heuwel wat uit twee verskillende lae bestaan. Een is deur die Boeddhistiese gebou, maar wie het die onderste laag gebou?

Hy het meer op die terrein rondgedwaal (die eerste stap in 'n argeologiese ondersoek is om oor die terrein te stap, net om te sien wat op die oppervlak lê). Terwyl hy gestap het, het hy vuursteen gereedskap opgemerk. Maar vuursteen gereedskap is nie in 300 nC gebruik nie ... Hy het besef hy het met 'n baie meer ou terrein te doen en het besluit om dit op te grawe.

Terwyl Banerji af gegrawe het, het hy twee ou tablette gevind met geheimsinnige skrif daarop. Dit was toe dat hy werklik besef het wat hy ontdek het - 'n antieke stad uit die Indus vallei-beskawing! Oor die volgende 20 jaar het Indiese en Britse argeoloë die hele terrein opgegrawe. Soos dit sou blyk, sou dit die grootste antieke stad wees wat ooit in Indië ontdek is, Mohenjo-Daro.

Mohenjo-Doro was 'n groot plek. Op sy hoogtepunt het daar seker 50 000 mense in die stad gewoon. Dit was op twee groot heuwels gebou.

Bo-op een heuwel was openbare geboue, 'n bad, 'n moontlike graanskuur en miskien 'n kollege.

Die tweede was meer residensieel. Honderde huise het strate gevoer wat op die punte van 'n kompas gerig is. Dit was 'n groot projek - wie ook al in beheer was, was 'n bekwame ingenieur.

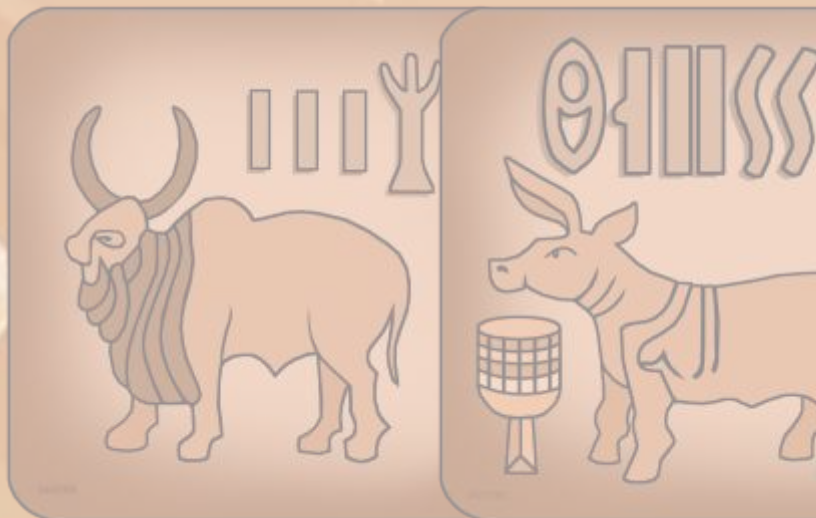
Wat betref die twee tablette wat Banerji gevind het, die tablette met die geheimsinnige skrif? Wel, hulle is steeds 'n raaisel. Tot vandag toe het ons geen idee wat hulle sê nie. Stel jou voor dat iemand vir jou 'n teks gegee het wat in 'n vreemde taal geskryf is. Kan jy uitwerk wat dit beteken sonder 'n woordeboek? Dit sal uiters moeilik wees! Kenners kan nie eens saamstem hoeveel letters in die Indusvallei-alfabet was nie. Skattings verskil baie – sommige sê ongeveer 149, ander 537!

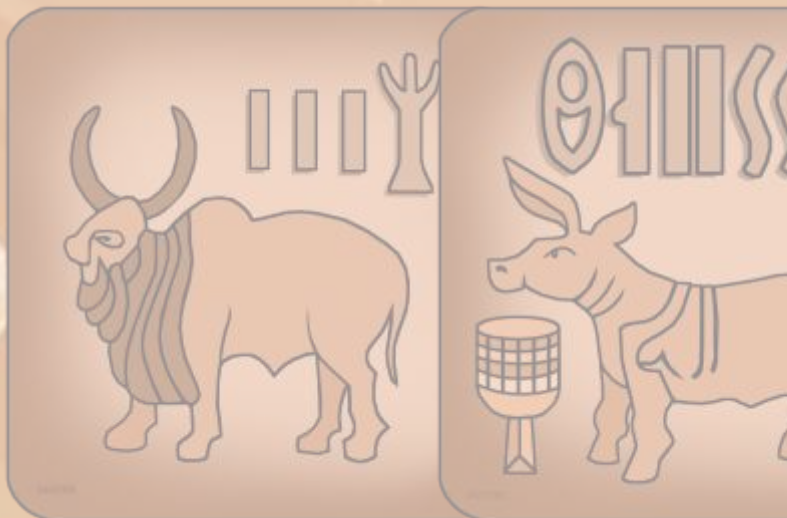
Die groot probleem is dat ons nie seker kan wees of ons na verskillende letters kyk, of as mense net verskillende handskrif gehad het nie. Meeste van die letters is almal op 'n klei seël uitgekerf. Dit het argeoloë en linguistiek 'n klein leidraad gegee oor wat hulle bedoel.

Sommige kon gebruik gewees het om verskillende goedere uit te gee, amper soos geld. Miskien kan jy na die graanskuur gaan met jou inskripsie, en hulle sal vir jou brood gee. Ander seëls het hoepels op die rug gehad, wat daarop dui dat hulle dalk soos 'n kantoor identiteits kaart gedra is. Op dieselfde manier as ons polisie kenteken en ID-kaarte, miskien het Indus-mense seëls gehad wat hul werk beskryf het, soos 'n "Boer", "Klerk" of "Handelaar"."

Die seëls het baie beelde van diere op hulle. Olifante, renosters, tiere en mees algemeen 'n bul ... of miskien is dit 'n eenhoring. Kyk bietjie na die seëls. Een wys duidelik 'n dier met net een horing, 'n ander 'n bul, maar twee wys 'n dier met net een horing. Kyk ons na 'n bul van die kant af, of is dit 'n eenhoring? Argeoloë kan nie saamstem nie en die bul teenoor eenhoring-debat woed al vir meer as 100 jaar! Wat dink jy is dit?

Jy kan self die raaisels van Indus vallei-taal probeer ontsyfer. Hieronder is 'n ou Indus-seël met sewe verskillende simbole daarop. Twee stokmense, twee effens verskillende kruise, 'n potjie, 'n vis en nog 'n potjie. Argeoloë het uitgewerk dat die skrif van regs na links geles word, so begin daar en raai.

Taalkundiges (taalkenners) wat aan hierdie presiese inskripsie werk, het verskillende teorieë. Een dink dit sê "Hier is die eerbetoon aan die god Kueyo", terwyl 'n ander voorgestel het: "Die watervoëls het al die waterweë bedek". Ander voorstelle sluit in "Die berg het een aanbid" en "Drie Groot Buffels".

Soos jy kan sien, is daar min ooreenstemming tussen kundiges. Watter van die vertalings lyk vir jou die beste?

Oorlogvoering in die Bronstydperk

Soos jy gesien het, was die Bronstydperk 'n tyd van fantastiese kuns en kragtige heersers. Dit was egter nie altyd so rustig nie. As daar een ding is wat magtige konings en koninginne graag gedoen het, was dit om te veg.

Oorlogvoering was algemeen aangesien heersers met mekaar geveg het vir beheer van stede en handelsroetes – en die rykdom wat daarmee gepaard gegaan het. In die argeologiese rekord het ons tonne bewyse van konflik gevind. Kom ons kyk na 'n paar goeie voorbeelde uit die oostelike Middellandse See.

Hetitiese Strydwaens

Die Hetitiese ryk was een van die antieke Egiptiese geweldigste mededingers en sy dodelikste wapen was die strydwa. Elke wa kon drie mense hou: 'n bestuurder, 'n soldaat gewapen met 'n spies of boog en 'n skilddraer. Die Hetitiese koning kon duisende strydwaens na 'n geveg stuur.

Skouspelagtige Wapenrusting

Die beste voorbeeld van wapenrusting uit die Bronstydperk is die Dendra Panoply. Dit is 'n volle pak brons pantser, bedek met 'n helm wat van varktande gemaak is. Die Griekse kryger wat dit besit het, moes ongelooflik sterk gewees het om soveel wapenrusting te dra.

Trojaanse Perd

Baie gevegte is in mites gehul – 'n perfekte voorbeeld is die verhaal van die Trojaanse perd. Daar word gesê dat Griekse soldate binne 'n reusagtige houtperd weggekuip het, wat hulle toegelaat het om die stad Troje binne te sluip en dit van die Trojane af te neem. Ons is nie seker of dit regtig gebeur het nie, maar verskriklike beleërings was algemeen in die Bronstydperk.

Egiptiese Boogskutters

Boogskutters was 'n algemene kenmerk van oorlog. Honderde, indien nie duisende, soldate sou pyl na pyl na die vyand lanseer. Die Egiptiese weermag het 'n mag boogskutters gehad wat die Pitati genoem is. Baie van hierdie boogskutters het van Kush en Nubië na die suide van Egipte gekom.

Die Graf van die Griffin Vegter

Die argeoloë het onder 'n seil gewag vir die reën om op te hou.
Die graweseisoen het tot dusver nie goed gegaan nie.

Hulle was besig om in die skadu van die antieke Paleis van
Nestor, 'n gebou uit die Bronstydperk aan Griekeland se
suidwestelike kus te grawe.

Die span het gehoop om 'n belowende terrein te verken, maar hulle kon nie die regte permitte kry nie, en hulle het op 'n beskeie olyfboord verder langs die heuwel gevestig.

Toe die reën ophou, is hulle terug werk toe. Ten spyte van die stortreën was die grond steeds kliphard en die argeoloë moes met piksteels deur die klei slaan. Hulle was besig om 'n groep rotse uit te grawe wat omtrent so groot soos 'n bos was. Soos hulle dieper en dieper gegrawe het, het die buitelyn van 'n graf duidelik geword.

Flint Dibble, die argeoloog wat die piksteel swaai, het 'n klip verskuif, en onder dit was iets baie kosbaarder as modder. Hy het 'n stuk brons gevind. Flint het sy kollega Alison Fields geroep.

Flint het sy kollega Alison Fields geroep. Hulle het geweet dat hulle op iets besonders afgekom het, maar op hierdie stadium het hulle nog nie besef hulle staan op die graf van 'n vegter uit die Miceense tydperk van die Griekse geskiedenis, wat gestrek het van ongeveer 1600 vC tot 1100 vC.

Hierdie vegter het 3 500 jaar gelede gesterf. Sy vriende en familie het besluit om hom met uiters weelderige rykdomme te begrawe; goue ringe, 'n brons swaard en dolk, 'n helm gemaak van varktande en 'n skyf met twee griffins gegraveer. Die argeoloë het die man die "Griffin Vegter " genoem".

Die voorwerpe in hierdie graf is nie net mooi nie, dit vertel ons ook baie van die verlede. Vir 100 jaar het argeoloë gedebatteer of die Miceense Griekeland en die Minoïese beskawing op die nabygeleë eiland Kreta met mekaar in aanraking was. Die voorwerpe wat saam met die Griffin Vegter begrawe is, is in 'n Myceense graf gevind, maar is tipies van Mycenaeanse was beslis in wisselwerking met die Minoane.

Hoekom so baie rykdom in 'n graf begrawe? Wel volgens Flint Dibble gaan dit alles oor die ervaring. Om iemand te begrawe en so 'n weelderige begrafnis te hê, is 'n kragtige ervaring vir diegene wat deelneem. Dit help om sosiale bande te vestig en mense bymekaar te bring. Dit is ook 'n ervaring vir die argeoloë wat dit 3 500 jaar later opgrawe. Een wat Flint en Alison seker nooit sal vergeet nie!

THINK

DIGITAL ACADEMY